

- Ny gôrbra serie.

100 st.

10-öres

sexsvaga

helstölliga

poängstarka

VÄRMLANDSHISTORIER

- med teckningar av Oscar Wiklundh -

av den mest vanliga sorten,

bortslumpas för endast

5:50 inklusive moms,

- dä billgt dä!

UTGIVARE: OLLE W. GRINNA

" F Ö R T A L "

Humorn - är en gudagåva
som man inte nog kan lova
fast den ofta stöps så skev.

Från de gamla husförhören
minns jag som i går odören
när folk sig i skalpen rev.

Storbonn satt ibland de främsta,
änkan Finne, bland de sämsta
när in själva Prosten klev.

Prosten spørjer änkan Finne
om hon ännu har i minne
vad den gode Pauli skrev?

Änkan svarar på hans maning:
Jag har inte någon aning
om de finter han bedrev.

Prosten vet nog själv, kantänka,
men jag, som en redbar änka
läser inte andras brev.

Bonde

En liten "kallstajänta" har fått snubbor av sin mamma och beklagar sig för pappan.

- Hon trätter jämt, men barnbidraget är allt bra att få.

Jonas i Västanberg låg på sitt yttersta och prosten hade kommit för att ge honom sakramenten. Under sängen låg det en i det närmaste tom halvliter som var fullt synlig för besökaren.

- Är det allt du har att trösta dig med i en så allvarlig situation, sporde själasörjaren.

- Nej tok du, jä har två liter te i skåpet, svarade Jonas.

*

- Har farbror några tänder? frågade en liten karlstadsgrabb en äldre person som han mötte på gatan.

- Nej, min lille vän, det har jag faktiskt inte, svarade denne.

- Då kanske farbror kan hålla min chokladkaka medan jag tar på mig vantarna, sa den lille krabaten förhoppningsfullt.

*

Den gamle "scouten" Lindgren i Torsby träffade en person på sunnemarknaden som var i det kraftigaste laget.

- Ä dä sjukligt, eller ä du kanske född så tjock, undrade Lindgren.

En hare skall ju hänga någon vecka eller två för att bli mör i köttet och detta känns givetvis även på lukten. Vid ett tillfälle kom en ekshäring hem till gumman med en präktig hare trots att det varit skralt med jaktlyckan den gången.

- Här ser du mor vad jag sköt i morse borta på Starrmyren.

- Ja, det var faktiskt på tiden att den blev skjutén, replikerade gumman, för den luktar ju redan.

*

Det hade kommit en hög aristokratisk tjänsteman till ett av våra större värmlandsbruk och en av hans kolleger skulle höra sig för om familjeförhållandena.

- Hur många barn har du? käre bror.

- Jag har tre stycken. En flicka, en son och en löjtnant, blev svaret.

*

- Dukarna var fina, sa kanslirådet, när han pr telefon från Stockholm ringde och tackade svärmor för julklapparna. Hur får man fram sådana?

- Jo, man planterar små servetter, replikerade den jordbundna fryksdalsmorän.

Långt uppe i "Värmeland du sköna" bodde på tjugotalet ett par bröder å det fäderneärvda torpet. Så en dag kom det en gemensam bekant och ville tala med Erik.

- Han hängde sig förra veckan, svarade Anders och jag har inte skurit ner honom ännu för det är ju kallt och han skall inte begravas förrän om fjorton dagar. Vi kan gå ner i ladan så får du se.

- Inte kan det vara flera dagar sen han hängde sig; menade den besökande. Klockan i västfickan går ju ännu.

- Ja, se den drar jag upp varje dag när jag byter snus på honom, förklarade den efterlevande brodern.

*

Bruksdisponent Danielsen i "Uddeholm" höll en kväll på med att få sig en gädda på bolagets fiskevatten. På en brygga stod det ett par smågrabbar och pålotsametade utan krok.

- Ni får inte meta här, skämtade disponenten.

- Det får inte du heller, svarade den ene av femåringarna.

- Akta dej så att inte min pappa kommer och tar dej för han är fiskvårdspolis, inflikade den andre.

En liten flicka stod utanför Konsum i Säfte och gallskek.

- Vad skriker du för, undrade en patrullerande poliskonstapel.

- Vi skall ha glass till dessert i dag, skrek ungen.

- Det skall du väl vara glad för i stället, menade konstapeln.

- Ja, men jag hittar ju inte hem, fortsatte den lilla i snyftande ton.

*

Från det gamla skjutfältet vid Bofors kunna vi relatera denna fullt trovärdiga historia:

- Vad skulle sjuttiofyran göra om kanonriktaren fick en kula genom huvudet?

- Ittnô - kaften!

- Vad säger ni människa?

- Ittnô, för de ä ja sôm ä riktare.

*

- Jag har så mycke att göra så jag tror jag drunknar i arbete, säger en karlstadsflicka till en påringande bekant.

- Säjer du det, replikerar denne, men om det skulle gå så illa, så ring mig i god tid.

Det hade varit bröllop någonstans i Nordmarken i dagarna tre och på den fjärde låg brudparet över för att vila sig ordentligt efter den stora festen. På den femte skulle man emellertid upp i vanlig ordning men när brudgummen drog i rullgardinstafsens hade han gått ner så mycket i vikt att han åkte upp med tafsens i taket.

*

Kan jag få en ask tändstickor, säger en sludig kristinehamnare till det lilla kvinnliga biträdet i en tobakshandel och får sin tändsticksask.

- Har ni inga med svavlet i öden andra ändan, frågar han spjuveraktigt.

- Nej, vi har bara den här sorten, förklarar tösen utan att fundera närmare på saken.

*

- Hadd ne trevligt på kalase? sporde Erk i Tvärån sin hulda maka, som just kommit hem från ett större kafferep.

- Nej, all va ju där så vi hadd ittnö å tal öm, replikerade gumman.

Hemma hos en karlstadsfamilj sitter grabben på pappas stol vid köksbordet o läser serier när denne kommer hem trött och hungrig från arbetet.

- Här får du inte sitta, säger pappan.
- Var skall jag då sitta, undrar grabben.
- Du får sitta var faderullan som helst, fortsätter pappan irriterad.
- Då sitter jag här, sa grabben.

*

En gammal pensionär i Grums satt hos sin granne och diskuterade livets besvärigheter.

- Jag skulle ha bjudit på kaffe men gumman min har gått på auktion, sa värden ursäktande.
- Jasså, säger du det, replikerade den besökande, Vass myck feck du för'na?

*

En klarälvdaling satt på bussen från "Kallsta" o resonerade med en hagfössing.

- Jä har haft lit semester nu så jä har vatt ända ner i Rom å Pisa, säger klarälvdalingen.
- Jaha, replikerar hagfössingen. När jag tänker efter så kommer jag ihåg att jag en messömmerafta kjev å i Deje å dret.

Adamssons är ju ett stort företag, bl. annat i nöjesbranschen och har filialer lite varstans i vårt avlånga land. Föreståndaren för en av de minsta filialerna kan vi här kalla för Jocke och han var ganska populär på orten.

Emellertid, så hade man ordnat en bussresa från det lilla samhället till kungl. huvudstaden och bussen passerade där förbi en av de större Adamsons-affärerna.

Titta, ropar en bland busspassagerarna, har inte Jucke skaffat sej en filial här åg.

*

Frykstabanan, såväl som åtskilliga andra banstumpar, gjorde på sin tid anspråk på att vara Sveriges äldsta järnväg. Något större hästkraftsantal kunde ju inte det lilla loket prestera och man drev ibland med den ståtligt uniformerade personalen.

Så en dag stod man med ångan uppe för högtryck på Fryksta station men kom inte ur fläcken. Plötsligt får stinsen se några pojkspolingar bakom sista vagnen och ropar:

- Släpp tåget pöjker, annars ska ja dra te er mä flaggkäppen.

Hadd ja tänkt på att dä va så gött mä
vanlett vann - så hadd ja fäll int druck
nô aant i hela mitt liv - filosoferar en
f.d. tryckfels-Nisse i "Kallsta".

Det snöade ihållande i Hagfors och på bangården hade Mellgren fått order att hålla växlarna rena från snö. Så kommer trafikchefen gående förbi i snöyran och följande repliker utväxlas:

- Jasså, Mellgren är ute i ett sånt herrans väder?

- Ja, döm har skeck ut mej te å byt snö i växlaan.

*

En småbrukare utanför Torsby, gick på sitt nittiosjätte levnadsår och sonen i huset var heller inte så späd med sina sjuttiofyra. Så en dag kommer ortens tidningsman på besök och frågar bland annat:

- Har du inte tänkt ge dig med jordbruket Ola. Du är ju snart hundra.

- Ånej, det går allt bra, åtminstone så länge pojken lever, menade Ola.

*

På tal om julmust, så har vi faktiskt här en variant från Skattkärr.

- Du tar musten av mig, sa den jäktade mamman till sin lekfulle sjuåring.

- Det spelar ingen roll för på torsdag kommer drickabilen igen, replikerade grabben.

Att skåningarna alltid skall vara med och värst när det gäller politiken är ju allom bekant men här gäller det ett religiöst möte uppe i Fryksdalen. Predikanten framhöll bland annat att man från Tossebergsklätten kunde se fyra kyrkor. En turistande skåning som besökte mötet måste emellertid hävda sig enligt följande:

- Jaa, ded var neog bra men himma från mitt takfönster kan jaa faktiskt se sju kreogar.

*

Den förste provinsialläkaren kuskade, på sin tid, omkring i de stora skogarna utefter Dala-gränsen.

- Hur har folket här uppe kunnat klara sig utan läkare hittills? sporde han den tämligen unge körsvennen.

- Dom har fått självdö, blev svaret.

*

En slagen kämpe i Folkhemmet filosoferar:

- Förr jobbade folk i tolv timmar o det kallades slaveri. Nu är man i farten sexton med resor och extraknäck och det kallas välfärd.

Ett tjuvskyttemål påropades vid Rådadinget varvid följande dialog mellan domaren och svaranden utspann sig:

- Jä skul kunn gå ed på att jä tror att jä int sköte älgen, menade svaranden.

- Det duger inte. Ni måste uttrycka er mera bestämt, anmärkte domaren.

- Jä, då kan jä gå ed på att jä tror bestämt att jä int sköte älgen, fortsatte den energiske svaranden.

- Det här blir värre, och värre, replikerade domaren. Ni måste klart svära på att antingen har ni skjutit älgen, eller har ni inte skjutit den.

- Jä, det kan jä lugnt svära på herr domare, svarade den finurlige älgskytten och såg belåten ut.

*

Är inte den här potatisen fin? frågar värdinnan gästen vid en mindre subskriberad middag.

- Jo, visst är den det, svarar denne dröjagde.

- Eller är den inte det, fortsätter värdinnan.

- Jovist, jovisst, men jag hör inte vad du säger för jag sitter och njuter så oerhört av den goda potatisen.

Två "monkfössare" diskuterade fiskehistorier och den ene påstod sig vid ett tillfälle ha fått en gammal lykta på kroken som till och med brann.

- Dä va fäll ittnö. Jä feck en gång en jädd söm va två meter.

- Nu tar du allt te, sa den förste.

- Ja, släker du lycktan så slår jä av en meter på jäddan föreslog den sistnämnde feskefantasten.

*

Ekshäradsbussen stod nästan klar för avgång på torget i Torsby:

- Hinner jag in till Ekmans en vänning innan bussen går, undrade en av passage-rarna.

- Det blir det vi får se, skämtade chauffören men startade sedan på minuten och struntade i passageraren.

*

En svensk sosse hade krockat i Norge på vänstertrafikens tid och vid polisutredningen försökte maken urskulda honom med följande utlåtande:

- Se, han har alltid hållit sig på vänsterkanten i allting.

Efter det senaste trafikomläggning-
fiaskot i Karlstad, kom ett par cyklande
småpojkar in på en gatstump där det stod
"Endast för fordon med tillstånd" och av-
visades av ordningsmaktens. Hemkomna frå-
gade en av dem sin mamma?

- Vad är "tillstånd" för något?

- Det är ett papper som det står " till-
stånd " på, förklarade mamman.

Om en stund var pojkarna åter nere o
cyklade runt blomfaten på den förbjudna
gatstumpen.

- Jasså, ni är här nu igen, dundrade far-
bror polisen men pojkarna stod på sig:

- Vi har tillstånd nu, förklarade en av
grabbarna och drog upp ett skrynkligt
papper ur byxfickan på vilket det stod
textat med stora bokstäver " TILLSTÅND "

Lilla Eva sitter ofta på trappan till
en årjängsvilla och vinkar åt tanter och
farbröder som går förbi. Vilka det är får
hon i regel veta av sin mamma. Så en för-
middag kommer kyrkoherden som vanligt.

- Vad heter du min lilla flicka? frågar
han småleende.

- Det vet väl du som har döpt mig, säger
Eva och kisar upp mot frågaren.

En gammal lantbrukare i västra Värmland gifte häromåret om sig med en mycket yngre dam som det i och för sig inte var något större fel på.

- Hur trivs du med den nya regimen? frågar en av stamkunderna ironiskt.

- Jotack, kvalitén är prima men emballaget blir nog dyrt i längden, replikerar den tilltalade affärsmässigt.

*

På ett femtioårskalas i Klarälvsdalen steg stämningen som vanligt framåt småtimmarna.

- Du får e tia om du danser på bordet i bara kallsingarna sa en av gästerna till en ekshäring.

- Då behövs int nå tiekroning, då bjuder jä på, sa ekshäringen och började dra av sig pantalonerna.

*

En energisk smålänning var för en tid sedan uppe i "Kallsta" och hälsade på en landsman med författargriller. På morronen dagen efter väcktes värden redan kl. fem av den energiske gästen som sporde:

- Nu är det väl snart dax för dej å öpp å dekta.

Det var på förvaltare Danielssons tid vid Hagfors Järnverk. Orderstocken hade minskat och därmed utsikterna för alla nyanställningar. En senig ekshäring gav sig emellertid inte i första taget men fick slutligen det beskedet att det inte fanns något arbete för tillfället. Sista försöket blev följande:

- Om jä bara får arbet så ska jö gör så lit sôm möjligt.

*

Två småpojkar kom upp på en läkaremottagning i Karlstad.

- Hur var det här, frågade sjuksystemern.

- Jo, jag har svalt en femtioöring, sa den ene.

- Och här då, sporde hon den andre.

- Jo, det är min femtioöring, svarade denne.

*

Det hade blivit tillökning i en filipstadsfamilj men den nyfödda hade inte så värst mycket hår på huvudet varför en något äldre av syskonen konstaterade:

-Epafit!

Man diskuterade politik på ett kontor där en av deltagarna hade rött skägg och en annan röd slips.

- Öm du int hadd den där röa slepsen ändå, sa den rödskägge.

- Dä ittnô fel på den röa slepsen, menade vederbörande, men öm du rakar å de där röa helskägget så åker ja hem bums å byter sleps.

*

En värmländsk riksdagsman skulle för några år sedan förklara, för några av sina bekanta, hur svårt det i själva verket är att klättra på den politiska stegen.

- Först ska en lär sej taal svensk. Sen ska en lär sej trapp öpp å trapp ner, eskalera, duellera, dividera, dunderera å allt - va dä nu ska betyd.

*

Från Stadshotellet i Karlskoga, under restriktionstiden:

- Vad är det för restriktionsrätt?
- Äarter, min herre.
- Vad för slags ärter?
- Gröna, min herre.
- Gröna, men det säger väl ingenting.
- Dom är runda också, min herre.

Det var på Värmlands regemente härom-
året. 387 Janson stegar in till fanjunka-
re Klöverfeldt o anhåller om permission
men glömmer i brådskan sitt nummer.

- Jä skull be å få litt permission nu
te helga.

- Vem f-n är jag ryter fanjunkaren.

-- Vet han int vem han ä, Han ä ju fanjun-
kare Klöverfeldt vett ja.

*

Jag jobbade för en tid sedan hos en
handlare i Deje, som var så snål så han
sopade upp havren hos hönsen för att han
skulle kunna ge dem den en gång till, be-
rättade, en forshagagrabb häromåret för
en kompis.

- Det var väl ingenting, svarade denne,
jag har jobbat åt en i Skived som spädde
ut vanlett vann.

*

Det kollades medlemslistor på en av
våra partiexpeditioner.

- Damfrisörer har vi en hel del, säger en
av personalen, men herrfrisörer har vi in-
te så många.

- Döm räcker allt te, menade emellertid
en nästan flintis funktionär.

Detta gäller faktiskt någonstans i övre Klarälvdalen o historien är lika sann som övriga i boka."

- En affärsman hade på sin tid, festat emellanåt men skött sina kunder o byggt sig en fin bostads tvärs över vägen. så en dag kommer det en, på orten mindre bevandrad nykterhetspredikant och diskuterar spritproblemet med affärsmannen.

- Om ni inte hade druckit så mycket, säger han, så skulle ni kunnat ha ägt den fina villan och pekar tvärs över vägen.

- Äger du någon villa, som varken super eller röker, frågar affärsmannen.

- Nej, det gör jag faktiskt inte, medger nykteristen.

- Men jag äger den där villan som ligger tvärs över vägen, replikerar affärsmannen belåtet.

*

"Janne Wängman" fick häromåret ett julkort på vilket det stod:

- Go jul på dej Wängman! Jä åk int hem te stan i jul, men sätt fram två glas i all fall å slô öpp varsin som vanlet. Sen tar du båda två å så säger vi - go jul å gött nytt år, men slô bara halft i mitt glas för jä e nästan nykterist nu.

Här kommer det en äkta finnbygdshistoria, meddelar en insändare från Fryksände, och det kanske vi skall hålla med om.

En torsbyflicka hade, på sin tid, fått plats i en karlstadsfamilj men var givetvis hemma då och då över helgerna, moderniserad och parfymerad.

- Tycker du inte att jag luktar gott, säger hon en kväll till sin hemmavarande o trogne kavaljer.

- Jovisst, replikerar denne, men det beror väl på att du äter så fin mat.

*

- Vad är det för skillnad på aftonböner och bondböner? frågade en liten femåring i Herrhagsparken sin tvillingbror.

- Bondböner, det kallas det väl för när dom läser aftonböner på landet, svarade den tilltalade pedagogiskt.

*

Ur en av länstidningarna läser vi följande annons:

- "Manligt hembiträde söker plats hos förmögen självförsörjande dam. Svar till "Även matlagningskunnig" D.T.K.

Kyrk-Olle i Filipstad, hade på sin tid alltid för vana att låna pengar av såväl bekanta som obekanta, men glömde för det mesta att betala tillbaka. Så en dag kom det en liten flicka hem till Olle o frågade när hennes pappa kunde få sin tia tillbaka.

- Den kan han få på fredag, svarade Olle.
- Vems flicka var det? undrade gumman.
- Int f-n kan jag hålla på vilka som ha lagt på all ongan här på bruket, svarade Olle.

*

En gumma från Älvsbacka kom upp på en läkaremottagning och frågade efter doktor Kalas.

- Ni menar dr.Gille, rättade sköterskan.
- Ja, nõ festligt va dä i alla fall menade gumman.

*

- Sitter ni såhär och slöar jämt?frågade en nybakad förman en av de anställda vid ett säffleföretag.

- Nej, det kommer en och byter av mig klockan åtta, svarade den tilltalade.

Det var "långt från landsvägen" uppe i Klarälvdalen. Halvar och hans Maria bodde i en liten stuga, från vilken endast en liten gångstig slingrade sig ner till bebodda trakter. Besvärligast hade det alltid varit, när någon lämnat det jordiska här uppe, att bära vederbörande ner till kyrkogården vid stora landsvägen.

Så en höst blev Maria sjuk och det visade sig att någon bättring ej var att förvänta. Några dagar före jul flyttades hon ner till ålderdomshemmet som låg endast något hundratalet meter från kyrkogården. Där fick ju gumman bättre vård och så en dag skulle Halvar tacka fattigvårdsstyrelsens ordförande för detta välvilliga tillmötesgående:

- Jä ska tack för att Mari feck kôm te ålderdomshemmet. Där mår ho så bra å sen blir dä så nära te körgårn när ho ska begravas.

*

Med "en liter" betecknade man förr vanligen en liter bränvin och så en dag kom Stick-Lars in till en färghandlande och bad att få en liter destilerat vatten. I brådskan uppfattade inte expiditen sista ordet utan upplyste:

- Det har dom endast på bolaget.

Svenska språkets ordförråd krymper katastrofalt och från en av Solstans moderna pubbar refereras:

- Hur va de på Färjesta?
- Jättedåligt.
- Men Uffe va väl bra?
- Jättebra.
- Evenson då?
- Skitbra, men dom andra var skitdåliga och vädret var äckligt.

Det smittar av sig från massmedia, som har statsmonopol på avskräckande exempel för att kunna fullfölja sin kulturskymningskampanj.

*

Lilla Beåta satt hos sin kera farmor i hennes legenhed på Våsagåtan, alldeles intill Centrålplån i Ståckhålm och berättade för henne om vad som hende på skollovet uppe hos mormor i Vermland, långt uppe vid norska gransen

- På mårrån fick vi englamat och egg. På midnan ertsoppa och plettar med eppelmos och på kvellen elgkött o rökt flest med eggröra, sen sjöng jag för mormor:

- Glens över sjö och strand, stjarna ur fjarran, du som i Österland tendes av harran. Barnen och herdarna följa dig garna, strålände stjarna.

Vid ett värmlandsbruk tvättade sig en av de anställda bara om fingertopparna före matrasten.

- Varför tvättar du int hel hanna, säger en av kompisarna.

- Ja äter fäll int mä hel näven heller, replikerade denne.

- Hur långt är de till stan? frågade en gammal farbror med en minst lika gammal damcykel.

- Bara en liten bit, svarade den tilltalade fundersamt.

- Hur kunde du lura gubben så? undrade en som hört replikväxlingen, Det är ju över två mil.

- Jag hade inte hjärta att säga honom sanningen, när jag såg den gamla damcyklen. blev svaret,

*

En centerartist var ute och åkte bil med en bekant som var socialakrobat, vilken givetvis då och då blev stoppad av rött ljus.

- Du måste gå med i vårt parti, sa centermannen, så är det alltid fritt fram när partifärgen lyser.

*

Två vålbergsbor stod vid en hållplats o läste Värmlandshistorier, så effektivt att bussen både kom och gick, vilket fick följande kommentar av den ene:

- Har du sett på f-n. Där gick bussen åt h-e å vi sôm skulle mä.

En "gunneskebo" hade haft ont i ryggen flera dar, varför han begav sig in till provinsialläkaren i Arvika utan att göra någon större toalett eller utvärtes rengöring:

- Har tvättvattnet tagit slut i Gunnarsskog? frågade läkaren lite spydigt.

- Nej, men de här ä ju en invärten åkomma, replikerade patienten.

*

Man skulle dricka kaffe på ett litet ställe i Älvenäs och in kommer "August mä väska".

- Sätt dej intill Agust, så får du dej en slurk åg, sa frugan i huset.

- Nej tack, ja vell int ha nô kaffe, sa Agust.

- Sätt dej intill ändå, sa mor i huset. Dä fäll bätter å tett på än å int få nö.

*

En värmlandspräst och hans kyrkovaktmästare var ofta ute på fiske i Rådasjön. Vid ett tillfälle hade prästen fått en stor gös på kroken som släppte densamma vid båtkanten och försvann.

- Svär du för jag får inte, sa pastorn besviken till vaktmästaren.

Någonstans vid gränsen mellan Värmland och Västergötland, bodde för åtskilliga år sedan en värmlänning och en västgöte som goda grannar och trogna vänner. Efter en kall sommar säger värmlänningen fram på höstkanten:

- Vi ha inge sômmer hatt i år.
- Va säje du, sa västgöten.
- Ja säjer att vi har ingen sômmer hatt, fortsatte värmlänningen.
- Sômmerhatt, va ska du mä en sômmerhatt te nu när dä blir kallare å kallare, replikerade västgöten.

✧

Man läste geografi i Herrhagsskolan o under lektionen frågade lärarinnan en av eleverna:

- Vad är Klarälvsdalen mest känd för?
- Ekshäradspotatis, svarar lilla Eva och slickar sig om munnen.

✧

- Jag har då aldrig haft så lite på mig och fått så mycket i mig, förklarade lilla fröken Blom, dagen efter en firmafest i "Kallsta".

Det kan bli fyllsnack även mellan annars synnerligen goda vänner och någonstans i Nordmarken satt ett par kompisar och pokulerade mellan kaffehalvorna.

- Jä skull kunn dräm te dej så huv flög hundra meter, säger den ene.

- Dä döger du int te, menade den andre.

- Vi säger väl femti meter då, bara för gammal vänskaps skull, ändrade sig den förstnämde.

- Det var en liten fin vovve du har, vad heter den? sa borrmästaren till sin värderade partimotståndare, kanalrådet, i en liten värmlandsidyll.

- Den heter Laika, replikerar kanalrådet och är egentligen inte någon vovve utan en vovva, en liten fin vovva men den lju- ger så förbaskat.

- Jag tror bror behagar skämta, kluckar borrmästaren.

- Visst inte, fortsätter kanalrådet och vänder sig till vovvan frågande:

- Vad säger katten på ren svenska?

-- Vov, sa vovvan.

- Där hör du, sa kanalrådet, småmysande enligt sitt gamla recept och så vandrade de båda herrarna, ömseom småmysande och ömseum kluckande, genom den lilla staden som när den föddes vara bara en liten by.

*

Johannes på Älvbacken hade varit inne i Konsum och handlat o när han fick "mot- giften" räknade han den flera gånger.

- Du fick väl rätt tillbaka? frågade fö- reståndaren.

- Det stämmer, det stämmer, men inte ett öre mer heller, konstaterade Johannes.

Två sunnebor skulle iväg på metning och slog vad om vem som kunde få minst. Efter någon timma drog den ene upp en liten abborre.

- Det var som tusan, sa han, jag som inte hade satt på någon mask.

- Hade du krok? det hade inte jag, replikerade kompissen.

*

Några småpojker höll som bäst på med att leka "köra bil" när tant Anita kom gående på ättermeddan.

- Vad leker ni för något? undrade tanten.

- Vi leker köra bil, svarade en i jänget. Dom två är framhjul o dom är bakhjul och själv springer jag längst bak och luktar för det är en gammal Saab.

*

Det var på en värmlandsauktion och roparen hade svårt för att bli av med ett par ovanligt stora dambenkläder. Så säger han på skämt till en kraftig dam:

- Ge mig ett bud du Anna som har kraftiga saker.

- Å käre du, replikerar den tilltalade. Minns du dä än.

En del dar säljer man inte en pryl
men en del säljer man dubbelt så myck,
så det jämnar ut sig menade en gårdfa-
rihandlare på Värmlandsnäs.

Man satt en kväll i Grums och diskuterade äktenskapsproblem, varvid följande kan noteras:

- När ja skull fri te Anni, så väntade ja mej faktiskt ett nej så ja tog å vänd på steka å frååg.

- Har du nö emot å geft dej mä mej Anni lella.

- Nää, int för allt smör i Xr, sa hon å senna har ho fått skyll sej själv.

*

Sten Karlsson var en ovanligt trevlig försäljare och fru Svensson på Långgatan bjöd honom ofta på kaffe. Så en dag föreslår fru Svensson att dom i fortsättningen skall lägga bort titlarna.

- Det tycker jag också, svarar Karlsson, så i fortsättningen behöver fru Svensson inte säga herr karlson utan bara Karlson.

*

En något jäktad östmarking ringer ett telesamtal till "Kallsta".

- Kun jä få taal ve hr Hane?

- Han är inte hemma för tillfället.

- Å de määne fru Hona jä taler ve, undrade östmarkingen.

En värmlandsprost brukade "sôm vanlet folk" ta sig en tår på tand emellanåt o när han så en kväll hade varit och lånat en "pôtt" möter han nykterhetsnämndens ordförande som stannar till och pratar bort en stund.

- Vad har du i det där runda paketet, säger slutligen nykteristen.

- Det är en värmlandskarta, säger prosten.

- Jag tycker att det kluckar, i paketet, genmäler den energiske nykteristen.

- Ja, det är väl Klarälven som skvalpar lite, replikerar prosten o skyndar vidare.

*

Det var ishalka och Snickar-Lars skulle lägga ett par brev på postlådan. Han hade tagit sig en tuting eftersom de var lördagskväll men hade helst velat ha en i varje ben vilket emellertid inte beviljades av gumman. Utanför stugan halkar han omkull och måste hjälpas in på kökssoffan.

- Dä va allt tur att du int tog mer när dä e så glint, sa gumman.

- Nu har du fel igen, replikerade Lasse, för hadd jä fått en i var ben så hadd jä int drej mä i.

En stockholmspingla berättade i julas något om skolarbetet för farbror Oskars jänta, men hon fattade visst inte mycket av följande:

- Vi spela pingis va, hela rasten va, så när lektionen börja va, så var vi slut va, så vi satt där va, som riktiga idioter, va, och bara flåsade va, så det blev ju ingen lektion va, utan vi tog ledigt va, fastän häxan protesterade va, men då var vi utanför plugget va, o dök direkt in på fiket va, - fattaru klyket va, va, va.

*

Redaktör Larssen skulle häromåret flyga till Kungl. Huvudstaden och ut på köks-trappan följdes han av sin lagvigda regering med en sista order:

- Vad du gör Gusten lelle, så håll i hatten.

*

En nordmarking kom in i en färghandel med en tombutelj för att köpa rödsprit.

- Ta nu int fotogentratten den här gången, viskade den blåfrusne kunden till biträdets, för de här ska drickas.

- En karlstadsbo kommer promenerande på söndagseftermiddagen med sin lilla treåriga flicka och möter en bekant som ger treåringen en krona.

- Du måste ha gott om pengar, menar den stolte fadern.

- Nej, men det är billigare att ge andras ungar en krona än ha egna, skämtar givaren.

- Då skall jag be att få tre bagis till för jag har tre hemma också, replikerar den stolte fadern och räcker fram handen.

*

Så var det lillgrabben, som vis av familjeförhållandena svarade i telefon:

- Är mamma hemma?

- Nej, hon är ute och Laurar.

- Är pappa hemma då?

- Nej, han är ute och krockar.

*

- Tänk, va folk ä olik, filosoferade Jan Jansa. En del berättar historier och fliner sôm om dom va helstöllia. Varför kan dôm int va sôm vanlett folk, lit tafatta å magsura?

I Ransäter har man alltid haft stort intresse för hästar. För några år sedan var en av hästägarna inne i stan o fick ett pulver som han skulle blåsa i halnen på hästen genom ett rör.

- Hur gick det med det där pulvret frågade veterinären vid ett senare besök?

- Jo vars, men hästen blåste först, svorade ägaren.

*

Så var det den där görsnåle bonden i Västra Värmland, ni mins, som satt i stallen och drog en spader på mjölkistan med grannen.

- Klöver, ropade plötsligt någon av herrarna vid mjölkistan.

- Jo jag tackar, jag tackar, hördes det omgående från en av hästarna som förut inte sagt ett knyst på flera år.

*

En liten grabb från Munkfors hade vid ett och annat tillfälle fått snubbor för att han luktade illa. Så en dag åkte man till Karlstad genom Deje med bilen.

- Vad är det som luktar, undrar mamman i framsätet.

- Inte jag, ropar grabben från baksätet.

En möbelhandlare i Klarälvsdalen, hade pluggat franska i flera år o så bar det äntligen iväg ner till Paris, de eviga nöjenas stad. Efter återkomsten var givetvis åtskilliga intresserade av hur vederbörande haft det i världsstaden o en av de nyfikenaste var Skrot-Annars.

- Hur kunn du klaar dej i Paris sôm int kan nô franska, skämtade Annars.

- Det gick allt bra, menade den bereste vikingen. Jag pekade o jag ritade på ett block så jag fick vad jag ville ha. På en nattklubb kom det fram en blond snygging och lånade blocket, på vilket hon ritade en säng.

- Åfasen, flinade Annars - vass kunn ho vet att du va möbelhandlare?

*

Lillan hade tappat sin klubba i sanden på gatan och fick därför inte slicka längre på den för sin mamma. Hon passade emellertid på att smyslicka så att klubban snart i det närmaste blev ganska ren igen och sträkte fram den till mamman, sågande med belåten min:

- Nu kan jag väl i alla fall få slicka på den.

En småskollärarinna i Hagfors överraskade för några år sedan, några av eleverna när de satt i gröngräset bakom skolan och spelade kort:

- Det hör inte till god ton att spela kort, menade lärarinnan.
- Kan inte fröken spela kort? undrade någon av eleverna.
- Nej det kan jag inte, svarade fröken.
- Då har fröken allt mycke att lära kommenterade den lille sjuåringen.

*

- Jag kräver aldrig fina kunder, förklarade en affärsman i "Kallsta" för en av sina finare kunder.

- Men, om dom inte betalar då, invände denne.
- Då är dom inte några fina kunder längre, replikerade affärsmannen.

*

Kårberg stod mitt i gatan utanför Frebes i Hagföss och åt på en varm korv.

- Stå inte och åt på gatan, säger en av ordningsmaktens upprätthållare.
- Ja äter fäll int på gatan, replikerar den tilltalade. Ja äter på kórven.

Det var på den tiden då man började använda toalettpapper även på rena landsbygden. En och annan lanthandlare dröjde dock i det längsta med att taga hem den något onödiga varan, varför det vid ett tillfälle kunde låta så här i en Sunnemo-lanthandel:

- Kan jag få en rulle toalettpapper!
- Det har vi inte fått hem ännu, men vi har prima sandpper.

*

En äldre karlstadsdam envisas med att cykla året runt trots den ibland ganska besvärande väderleken. I vintras kom hon blåfrusen i motvind till sin specerileverantör och kommenterade vädret sålunda:

- Det var ett förskräckligt blåsvär. Jag hoppas att vinden vänder sig tills jag skall hem.

*

Janne på Mana, tog det alltid lugnt i grusgropen på sin tid, vilket förmannen rapporterade enligt nedanstående:

- En sköffel ä allt dä bästa sömmedlet för Janne å ska han väckas så går dä bra mä ett avlöningskuvert.

Johansson hade en envis växel som han satte om med en tia i månaden. Emellertid, så tog den ju slut med tiden i alla fall men av gammal vana stod han vid luckan i banken den förste o vinkade med tian som vanligt.

- Det finns ingen växel i dag, säger damen ifråga, den löstes ju förra gången.

- Säger ho dä, säger ho dä, replikerar Johansson, nyp mej lit i armen så att ja känner att ja ä vaken.

En sysslebäcksbo var ute och reste på rundtursbiljett och vid flera tillfällen passerade man arbetsplatser utefter linjerna där arbetarna stod och väntade på att tåget skulle passera.

- Banarbetarna har det allt bra, mediterade vederbörande, för ännu har jä int sett non sôm täj ett spadtag.

Man diskuterade kanske lite för mycke Pasternack i en karlstadsfamilj då saken var aktuell vilket föranledde lillan att utbrista:

- Bli det aldrig något slut på dom där vite morötterna.

